

Универзитет у Београду

Факултет политичких наука

Београд, 23. септембар 2026. године

Веће Одељења за међународне студије размотрило је на седници одржаној 2. јула 2026. године пријаву завршног рада (MA Peace, Security and Development (мастер академске студије Мир, безбедност и развој)) под насловом “Populism and the Securitization of the Academic Community: A Comparative Case Study of the United States and Serbia”, кандидата Милана Хибера, и предложило комисију за преглед и оцену у саставу проф. др Филип Ејдус, Универзитет у Београду – Факултет политичких наука; научни сарадник др Милош Вукелић, Универзитет у Београду – Факултет политичких наука, и доц. др Марко Ковачевић, Универзитет у Београду – Факултет политичких наука, ментор. Након прегледаног завршног рада Комисија усваја следећи

ИЗВЕШТАЈ

Мастер рад кандидата Милана Хибера, насловљен “Populism and the Securitization of the Academic Community: A Comparative Case Study of the United States and Serbia”, писан је на енглеском језику и садржи укупно 86 страница текста. Сходно Правилнику о академској честитости Факултета политичких наука, мастер теза је прошла проверу академске честитости у програму *Turnitin*. Коначан резултат провере је 9 % сличности, и односи се на текстуална преклапања, тј. устаљене језичке формулације, цитате и парафразе који су написани у складу са академским узусима.

Рад се састоји од седам поглавља, списка коришћене литературе, те изјаве о академској честитости и списка табела.

У првом поглављу (увод), кандидат је као предмет истраживања обрадио процес секуритизације академске заједнице од стране популистичких политичких режима, фокусирајући се на студије случаја Сједињених Америчких Држава и Србије током 2024/2025. године. Истраживачка питања се односе на истраживање разлога због којих десно оријентисани политички режими дискурзивно конструишу академску заједницу као претњу, при чему се одабране студије случаја, упркос одређеним сличностима и

разликама, виде као пример конвергирајућих секуритизација. Одабрани предмет истраживања, као и истраживачка питања, имају практични и теоријски значај. У практичном смислу, предмет истраживања је актуелан и има шири друштвени значај. У теоријском смислу, ове две студије случаја су недовољно обрађене и слабо теоризоване у академској литератури, а нарочито у студијама безбедности и литератури која се бави секуритизацијом. Друго поглавље обухвата детаљан критички преглед релевантне научне литературе, који се односи на студије популизма у политичким наукама; теорију секуритизације и њена главна начела, доприносе и расправе; као и литературу која се бави статусом академске заједнице и студентских протеста у Сједињеним Државама и Србији. Циљ прегледа литературе јесте да систематизује теме и празнине у досадашњој литератури, чиме се отвара пут према новим научним сазнањима о предмету истраживања. У трећем поглављу износи се теоријски и методолошки оквир истраживања и предметно прилагођен начин примене теорије секуритизације на одабраним студијама случаја. Притом се критички вреднују релевантни концепти из студија популизма и секуритизације од значаја за истраживање, уз посебан осврт на однос између два поља литературе. Понуђена је и нова, надограђена типологија праваца секуритизације која је касније коришћена у анализи. У погледу методологије, образлаже се метод упоредне студије случаја, одабир случајева, те анализа дискурса као метод за истраживање процеса секуритизације. Образложен је начин прикупљања и обраде података, те могућа ограничења у погледу одабраних приступа и случајева. Четврто и пето поглавље посвећени су анализи одабраних случајева. У четвртом поглављу предмет анализе је случај Сједињених Држава, док је у петом поглављу предмет анализе случај Србије. Оба поглавља су постављена тако да пружају сажет увид у историјски контекст и омогућавају сагледавање образаца тренутних десно оријентисаних популистичких званичника у Сједињеним Државама и Србији, те њиховог односа према академској заједници. У оба поглавља представљена је анализа званичног дискурса, тј. изјава званичника. Анализом се мапирају елементи теорије секуритизације, и утврђују главни секуритизујући актери, те анализирају званични ставови којим се нека питања означавају као претње безбедности, те граматика безбедности која се користи у секуритизујућим потезима. Нарочита пажња посвећена је концепту „публике“ у делу Тјерија Балзака, као и „правацамаа секуритизације“ (*strands of securitization*) у делу Јухе Вуорија које кандидат надограђује у светлу нових теоријских увида на трагу рада Лука Ивса. У шестом поглављу, кандидат користи увиде из претходна два поглавља да би упоредио емпиријске налазе и утврдио њихове главне сличности и разлике у процесима

секуритизације академске заједнице. Поредећи разлике у историјским и политичким контекстима две студије случаја, у мастер раду се износе погледи у вези са природом процеса секуритизације академске заједнице, временске симултаности тог процеса и ширег тренда десно оријентисаних популистичких секуритизација који се могу запазити и у још неким земљама света. Такође, указано је и на разлике између две студије случаја, које се односе нарочито на токове секуритизације и употребу специјалних мера – а на шта у значајној мери утиче ниво демократске традиције и политичка култура. У теоријском смислу, мастер рад позива на даље истраживање процеса популистичке секуритизације, при чему је посебно релевантан концепт „публике“ који се у значајној мери укршта са (ре)конструкцијом „народа“ у популистичком дискурсу.

У складу с наведеним, Комисија сматра да је кандидат Милан Хибер у свом мастер раду показао разумевање теме коју истражује, као и да је пружио аргументе у прилог својој тези. На основу наведеног Комисија сматра да завршни рад кандидата Милана Хибера под насловом “Populism and the Securitization of the Academic Community: A Comparative Case Study of the United States and Serbia”, испуњава све законом прописане услове за јавну одбрану.

Комисија:

Професор др Филип Ејдус, Универзитет у Београду – Факултет политичких наука

Научни сарадник др Милош Вукелић, Универзитет у Београду – Факултет политичких наука

Доцент др Марко Ковачевић, Универзитет у Београду – Факултет политичких наука (ментор)